

Technische vragen

Van : D66 Gouda – Frank de Pont
Datum vraag : 25 mei 2020
Onderwerp : BSGR begrotingswijziging en meerjarenbegroting
Raadsadviseur :
Datum antwoord :

Vragen:

1. Op p9 van de begroting betreft het voorkomen van oplopende schulden. Er wordt eerder overgegaan tot beslaglegging (bij weigering) of advisering (bij onmacht).
 - Hoe wordt het onderscheid tussen beide gemaakt en wie verstrekt hiertoe de informatie. Op welke wijze worden bestanden hiervoor aan elkaar gekoppeld? Wat betekent dit voor de privacy van de schuldenaar.
 - Is duidelijk wat “eerder” betekent? Wat was de termijn, en waar streeft men naar?
2. De complexiteit van de WOZ bepaling brengt met zich mee dat onduidelijk voor de belastingplichtige is waarop de WOZ is gebaseerd. In tegenstelling tot de zienswijze (maatwerk) zou een analyse op zijn plek zijn of vereenvoudiging van het systeem van WOZ berekening (bijv. alleen o.b.v. verkoopprijs) kan leidt tot significant lagere kosten voor bezwaar en beroep en dus voor lagere kosten.
3. Vanwege de verdergaande automatisering (o.a. cloudopslag) is gunstig voor onderhoud, maar maatwerk wordt duurder. Hoe zorgt u ervoor dat de specifieke Goudse wensen betaalbaar blijven. Bijv. diftar, en vergroenings- belastingvoordelen.

Antwoorden:

Reactie op vraag 1.

De deurwaarder bepaalt of er sprake is van onwil of onmacht. Hij bepaalt dit op basis van de beschikbare informatie in het klantendossier. Het kan zijn dat er sprake is van een bepaalde voorgeschiedenis (bijvoorbeeld dat een burger al jaren kwijtschelding krijgt, maar dit nu is vergeten aan te vragen), of dat er juist helemaal geen enkele informatie beschikbaar is, bijv. omdat de burger elk contact met de BSGR weigert.

Veelal wordt er contact gelegd aan de deur van de woning. De deurwaarder kan ter plaatse direct een beoordeling doen in hoeverre een vervolg van de dwanginvordering succesvol zou kunnen zijn, of hij kan besluiten om alsnog een verzoek voor kwijtschelding in te dienen (na schriftelijk akkoord van de

betreffende burger). Ook kan hij ter plaatse een betalingsregeling met de burger afspreken.

Is er geen enkel contact geweest met de burger, dan doet de deurwaarder ter plaatse een inschatting van de situatie. Als er geen (of te weinig) inschatting van verhaalsmogelijkheden kan worden gemaakt (auto op naam, etc.), dan kan slechts via een binnentreding een eindbeoordeling tot stand komen. Vaak neemt de burger ook dan pas contact op, waarna er afspraken kunnen worden gemaakt (aanvraag kwijtschelding, betalingsregeling, etc.). Als er geen contact met de burger is, wordt een inschatting gemaakt van de waarde van de inboedel waarop beslag mag worden gelegd. Levert dit kosten-baten-technisch geen positief resultaat op, dan wordt de vordering oninbaar verklaard.

Voor de goede orde er wordt individueel (dus per burger) een dossier opgebouwd, waarbij er geen informatie uit diverse bestanden wordt gekoppeld.

De tekst 'eerder' slaat met name op het feit dat er sterk gestuurd wordt op de doorlooptijd. We zitten korter op de vordering, zodat wij daarmee het 'stapelen' van vorderingen bij één debiteur trachten te voorkomen en daarmee eerder tot afhandeling van het dossier kunnen komen.

Reactie op vraag 2.

Ook de BSGR is er voorstander van om de waardebepaling in het kader van de uitvoering van de wet WOZ te vereenvoudigen. Dit is niet een kwestie waar de BSGR zelf veel invloed op kan uitoefenen. Dit vraagt om een brede landelijke oplossing, de wet en de uitvoering van de wet dienen hiertoe namelijk te worden aangepast. Hiertoe dient een politiek bestuurlijke weg te worden gevolgd.

Reactie op vraag 3.

Landelijke worden applicaties steeds meer omgebouwd naar SaaS (Software as a Service) en aangeboden in de cloud. Deze SaaS oplossingen zijn generieke oplossingen. Maatwerk kan via Api's, stukjes aanvullende software (en extra kosten), worden toegevoegd. Samen met een aantal andere belastingkantoren trachten we sturend te zijn in deze standaardoplossing, zodat zoveel mogelijk van ons eigen maatwerk meegenomen wordt. Het is echter een illusie te verwachten dat alle belastingklanten van Centric, waaronder ook veel individuele gemeenten, al hun maatwerk in deze SaaS oplossing ingebouwd krijgen.

Landelijk is de tendens naar standaardisatie en harmonisatie onontkoombaar. Alternatief is een eigen belastingstelsel te ontwikkelen, gezien de zeer hoge kosten (vele miljoenen) hiervan lijkt dit niet wenselijk.

